

[Niels Helveg Petersen.]

kan overtage, nu vurderingssummen plus 20 pct. i stedet for vurderingssummen plus 25 pct., som hidtil har været gældende.

Endvidere er der reglen om annuitetslånene, som også giver lejerne en bedre mulighed for at overtage deres lejligheder på andelsbasis.

For det niende vil jeg nævne reglen om forbud imod salg af andelslejligheder, et forbud, som er gjort mere ubetinget under udvalgsbehandlingen end før.

For det tiende: også her savnede jeg helt røster fra både SFs og DKPs ordfører vedrørende den mulighed, at kommunerne kan indtræde som købere af andelslejligheder, bl. a. med henblik på at skaffe egnede boliger til bevægelseshæmmede, en ændring, vi lægger vægt på.

For det ellefte får bygningsmyndighederne den opgave at påse, at reglerne om isolering og brandsikring er overholdt; det overlades nu til bygningsmyndighederne i stedet for til landinspektøren.

For det tolvte: skærpelsen af løvsørereglerne; der kan ikke forlanges mere end værdien af løvsøret ved handelens indgåelse.

For det trettende: boligsikringsordningen for pensionisterne.

For det fjortende: den præcisering, der sker af, at vedligeholdelseskonti skal følge lejlighederne og medgå i modregning ved udbetalinger.

Nogle af de ændringer, der her er sket, forelå allerede ved lovforslagenes første behandling, men der er sket ændringer undervejs. Jeg vil gerne nævne to af de ændringer, som er sket undervejs: kommunerne kan indtræde, og der er sket en skærpelse af forbuddet imod salg af andelslejligheder som ejerlejligheder.

Reglerne om, at man skal hæve udbetalingskravet fra de 15 til 20 pct. er skønnet nødvendige og bl. a. også begrundet i, at der ellers bliver tale om højere vurderingssummer.

Jeg vil også gerne nævne, at boligsikringsreglerne er noget af det, som under ændringerne under udvalgsbehandlingen er kommet ind i billedet. Det er altså ikke sådan, som det har været fremstillet, at den udvalgsbehandling, der har fundet sted, under ét, som jeg har set det fremstillet, svækker lejernes stilling i forhold til det forslag, der forelå fra regeringens side; på adskillige punkter er der tale om det modsatte.

Den virkelige strid står sådan set ikke om

lovforslaget, som det nu foreligger, det fremgår også af mindretalspartierne betænkning. Den virkelige strid står om overgangsreglerne; hvor langt kan man gå i retning af at ændre vilkårene i forhold til dem, som havde indrettet sig i tillid til gældende lovgivning? Det er her nævnt, at 27.000 lejligheder kan udstykkes efter de hidtidige regler med de overgangsregler, som her fastlægges. Dette tal er et usikkert tal, men i hvert fald er der tre forhold, man må tage i betragtning.

For det første, at en del af disse 27.000 lejligheder opfylder de kvalitetskrav, som ikke blot den gamle lov, men også den nye lov foreskriver. Dernæst er der for en del af de 27.000 lejligheder tilbudspligt over for lejerne. For det tredje – men her er det jo også usikkert, hvor stort et tal der bliver tale om – er det givet, at en del af disse 27.000 teoretisk mulige ikke vil kunne nås færdigbehandlet efter de fristregler, der er gældende.

Og så gælder endelig for det fjerde, at ligegyldigt hvorledes man indrettede sig med et stop eller et midlertidigt stop, ville der være et betydeligt antal lejligheder, som under alle omstændigheder måtte behandles efter de gamle regler, fordi der er erstatningsregler, der gør, at det ikke er muligt bare at skyde dette problem fra sig og sige: det er muligt at gennemføre et fuldstændigt stop. Det er det ikke. Det er jo det, hr. Kaj Hansen ønskede, men det er ikke muligt, således som reglerne nu engang har været udformet.

Politisk set er den diskussion, der foregår om dette, interessant. Jeg tror aldrig, jeg har oplevet en diskussion om et lovgivningsanliggende, hvor det, som højre side i salen mener, og det, som venstre side i salen mener, er så ensartet, bare med totalt modsat fortegn. Den ene fløj mener, at med forslagene her går man alt for langt. Den anden, at vi ikke går vidt nok, især med hensyn til overgangsreglerne. Det er selvfølgelig ikke noget bevis for, at man har ramt noget rigtigt, at både højre og venstre side er imod, men for mig at se er det dog i det mindste et fingerpeg.

Det, der sker med denne lovgivning, med de ændringer, der gennemføres i ejerlejlighedsloven, er, at andelsboligtanken bliver styrket, og det er en udvikling, som vi hilser med tilfredshed.

Der er ét stort område, som er uden for diskussionen i dag, hvad jeg for så vidt kan beklage, og det er skattesiden. Vi er ikke tilfredse